

Дохід від місцевих зборів (збір за місця для паркування транспортних засобів, туристичний збір) – 97,4 млн. грн, що на 10,9 млн. грн більше, ніж у 2014р.

На надходження до місцевих бюджетів значною мірою вплинуло те, що у 2015 році:

- скорочено кількість місцевих податків з 6 до 4;
- плату за землю віднесено до місцевих податків і зборів;
- сільськогосподарських товаровиробників виділено в окрему групу
- платників (четверту групу) єдиного податку;
- для платників єдиного податку третьої групи зменшено ставки єдиного податку [3].

Отже, аналізуючи статистичну інформацію, можна зробити висновки, щодо значного збільшення надходжень до місцевих бюджетів від ПДФО та плати за землю порівняно з минулими роками. Ця тенденція є позитивною для місцевих бюджетів, так як кошти громади залишаються на місцях, що забезпечить їх ефективніше використання. Щодо міжбюджетних трансферів, то ми будемо спостерігати їх зменшення та отримання переважно на потреби загальнодержавного значення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кириленко О. П. Дохідна база місцевих бюджетів в умовах реформування бюджетної та податкової системи / О. П. Кириленко – Тернопіль: Вектор, 2011. – С. 6-10.
2. Міністерство фінансів України: Виконання доходів місцевих бюджетів 2015 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua/news>
3. Звіт про виконання Плану роботи Державної фіскальної служби України на 2015 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/data/files/131201.pdf>

УДК 330.341

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Власюк І. М., студентка групи Ф 5/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Лункіна Т. І.

Миколаївський національний аграрний університет

Корпоративна соціальна відповідальність полягає у поєднанні підприємством усіх видів відповідальності. Під корпоративною соціальною відповідальністю слід розуміти відповідальність суб'єктів господарювання за

свої дії (свою діяльність) перед працівниками, профспілками, постачальниками, споживачами, акціонерами, кредиторами, інвесторами, конкурентами, територіальною громадою, органами влади та засобами масової інформації відповідно до екологічних, трудових, економічних, етичних та суспільних норм та правил, які забезпечують та направлені на розвиток суспільного добробуту [1].

28 жовтня 2010 року був опублікований Міжнародний стандарт ISO 26000 “Настанова по соціальній відповідальності”. Стандарт ISO 26000 – це добровільна настанова з соціальної відповідальності і не є документом, що передбачає сертифікацію. Згідно ISO 26000 компанія включає такі компоненти, як захист прав людини, навколишнього природного середовища, безпеку праці, права споживачів та розвиток місцевих общин, а також організаційне управління та етику бізнесу. Тобто у керівництві враховані усі принципи, які зазначені у Глобальній ініціативі ООН (документі, до якого приєдналося 6 тисяч компаній та організацій, серед яких 130 українських).

Одним із вагомих світових орієнтирів в розвитку питань корпоративної соціальної відповідальності стала Міжнародна ініціатива ООН – Глобальний Договір ООН (Global Compact). Дію Договору спрямовано на залучення корпорацій до розв’язання глобальних проблем цивілізації.

В Україні Глобальний Договір був започаткований у квітні 2006 року. Зараз кількість учасників Глобального Договору в Україні перевищує 130, які заснували національну мережу з метою поширювати ініціативи корпоративної соціальної відповідальності в Україні, обміну досвідом, освіти та спільних дій.

Залежно від характеру бізнесу та визначених пріоритетів розвитку компанії формулюють свої принципи корпоративної соціальної відповідальності, що базуються на загально визнаних поняттях. Сільськогосподарські підприємства не залишаються осторонь глобальних проблем суспільства.

Для впровадження соціальної відповідальності на сільськогосподарських підприємствах слід дотримувати наступних принципів:

1. Виробництво якісної сільськогосподарської продукції та послуг, які необхідні для суспільства.
2. Безумовне виконання законодавства: податкового, екологічного, праці.
3. Ефективне ведення бізнесу сільськогосподарських підприємств, який орієнтований на створення додаткової економічної вартості та підвищення конкурентоспроможності в інтересах власників та суспільства.
4. Розбудова сумлінних та взаємовигідних відносин з усіма зацікавленими сторонами.

5. Дотримання міжнародних угод та використання рекомендацій міжнародних стандартів.

6. Використання сільськогосподарськими підприємствами ресурсозберігаючих технологій, забезпечення екологічної безпеки виробництва.

7. Надання ефективних робочих місць з достойним рівнем оплати праці та соціальних пільг.

8. Забезпечення безпеки праці.

9. Сприяння всесторонньо професійному розвитку та підвищенню кваліфікації працівників.

10. Внесок в формування громадянського суспільства проведення партнерських програм, соціальних та благодійних проектів [2].

Економічна ефективність впровадження елементів соціальної відповідальності в системі управління підприємством полягає в підвищенні не тільки показників соціального ефекту, а й зростанні вигоди для підприємства – вплив на основну діяльність. При цьому, кажучи про економічні вигоди соціальної відповідальності підприємства, треба зазначити, що ці вигоди найбільш яскраво проявляються в таких сферах, як фінанси, маркетинг, управління персоналом. Окрім цього, слід зазначити цінність заходів соціальної відповідальності в такій області як управління ризиками. Вигода характеризується створенням стабільного бізнес середовища, зниженням операційних ризиків, створенням позитивного іміджу, зміцненням довіри, збільшенням капіталізації, зростанням фінансових показників, підвищенням продуктивності праці, розвитком інновацій, що сприяє зростанню ринку та інші [3].

В Україні підприємства загалом готові приймати участь у розв'язанні соціальних проблем, але держава повинна спрямувати свої можливості та ресурси, у тому числі й фінансові, на створення системи підтримки соціальної активності бізнесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антошко Т. Р. Основи впровадження корпоративної соціальної відповідальності на промислових підприємствах України : монографія / Т. Р. Антошко. – К. : НТУУ “КПІ”, 2013. – 275 с.

2. Зеркалов Д. В. Охорона праці в галузі : Загальні вимоги : навчальний посібник / Д. В. Зеркалов. – К. : “Основа”, 2011. – 551 с.

3. Юзик Л. О. Підходи щодо оцінки впливу КСВ на показники діяльності підприємства / Л. О. Юзик // Вісник Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського : [науковий журнал]. Серія : Економічні науки. – 2010. – Вип. 3. – С. 158-165.